

Toamnă, Doamnă...

Gabriel Stănciulescu

Toamnă, Doamnă...

Toamnă, Doamnă, generoasă,
Tu pe vară ești geloasă,
Veșnic de ploi ești udată,
Când n-ai soare ești brumată.

Vara-i ruda ta primară,
Se grăbește să dispară,
N-aveți timp de întâlnire
Între voi nu e iubire.

Toamnă, Doamnă, ruginie,
Când vii tu am astenie,
Crângurile-ș ascund florile,
Și florile petalele...

Tu-mi aduci frisonul rece,
Doar cu dragoste îmi trece,
Sărut frunzele căzute...
Pan' la primăvară-s mute.

Și îți ador culorile,
Tu îmi strunești iubirile,
Lumea-ntreagă mă condamnă...
Elegantă, toamnă, Doamnă!

Autor: Gabriel Stănciulescu